

Ε. Η. Μ.
Ν. Παρ αυτ ενο τω ζου 4

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Έτος Β'
Αριθ. Φύλλου 21
Αύγουστος
1976
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Βερανζέρου 18
ΑΘΗΝΑΙ 102
Τηλ. 5234.602

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

Βοηθήστε τούς αγρότες μας και βασικά τούς νέους

ΔΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΧΩΡΑΦΙΑ

Μια ακόμη λύση που μπορεί να δοθεί στο καταπιεστικό πρόβλημα της διατήρησης του πληθυσμού των χωριών της ακριτικής γής μας, είναι και η βοήθεια που μπορεί να παρασχεθεί στον αγροτικό μας τομέα. Έτσι παράλληλα με την κτηνοτροφία, μια και η περιοχή μας χαρακτηρίζεται σαν τέτοια που είναι δυνατόν να ευδοκιμήσει η κτηνοτροφία, είναι αναγκαίο να ενισχυθεί και να βοηθηθεί με τον όποιοδήποτε δυνατό τρόπο και η αγροτική οικογένεια του τόπου μας. Οί μορφές και οι τρόποι αυτής της βοήθειας είναι βέβαια πολλοί και ποικίλοι, που ανάλογα με το βαθμό της συνδρομής τους μπορούν να αξιολογηθούν και να καταταχθούν σε μία σειρά. Στη σειρά αυτή έμεις από τη δική μας σκοπιά και θέσι θα δώσουμε σαν πρώτο μέτρο την Κρατική μέριμνα που μπορεί και πάλι βέβαια να εκδηλωθεί με πολλούς τρόπους

και κυριότερα με οικονομική ενίσχυση των αγροτών υπό τύπον δανείου, μακροπρόθεσμου με συμβολικό επιτόκιο και η παροχή με συμβολικές τιμές τόσο των προς καλλιέργειαν καρπών, όσο και των αναγκαίων λιπασμάτων. Έξ άλλου θα πρέπει να γίνεται συστηματική ή καλλιέργεια και με επισημονικούς τρόπους, για να υπάρχει η κατάλληλη και ενδεδειγμένη σ' αυτές τις περιπτώσεις απόδοσης. Προς το σκοπό αυτό είναι απαραίτητη η συνδρομή των επισημόνων - γεωπόνων, οι οποίοι με τις γνώσεις τους θα βοηθήσουν κατά πολύ την αγροτική οικονομία του τόπου μας. Αναγκαίο το μέτρο αυτό, σχετικά με τους γεωπόνους, γιατί είναι οι μόνοι αρμόδιοι στην προκειμένη περίπτωση και οι οποίοι μπορούν να προσφέρουν περισσότερα κοντά στον αγρότη, από το να καταναλίσκουν τη φάει τους ούσια πίσω απ' ένα γραφείο, προσπαθώντας να δρούν τις κατάλληλες λέξεις για τη λύση ενός σταυρολέξου ή χαριτολογώντας με τα φίλα ή τα σκάνδαλα των εφημερίδων. Δεν θίγομε την αξιο καθ' όλα τάξι των επισημόνων γεωπόνων μας που είναι τόσο σημαντική η παρουσία της στο χώρο της εν γένει οικονομίας μας, αλλά τονίζομε τις λίγες έστω περιπτώσεις που τυχόν συμβαίνουν, λόγω κακού προγραμματισμού.

Μια άλλη μορφή βοήθειας του αγροτικού μας κόσμου είναι και η σττροφή του ενδιαφέροντος των νέων του χωριού μας προς την αγροτική ζωή και οικονομία με την παραχώρηση προς αυτούς ενός ή κανού αριθμού χωραφιών που θα παραμείνουν στην αποκλειστική ιδιοκτησία τους ύστερα από ένα δεκάχρονο διάστημα συστηματικής και προσεγμένης καλλιέργειας απ' αυτούς τους ίδιους αναλαμβανόμενης. Έτσι οι νέοι του χωριού μας

Αξίες επαίνου

ΣΤΡΑΤΙΝΙΣΤΙΩΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Οί Στρατινιστιώτες που ζουν μακριά από το αγαπημένο τους χωριό και οι κάτοικοι της Στρατινισίας, έφετος στις 29 Αυγούστου Κυριακή κάνουν το τριήμε-

ρο έτήσιο πετυχημένο πανηγύρι τους στη Στρατινισία.

Μπαίνοντας στην Στρατινισία... ο Φτελιάς και «Καλώς ήλθατε στο χωριό μας», γράφει η ψήφια.

Φεύγουμε από την πλατεία Κοτζιά — Δημαρχείον Αθηνών — με πολυτελή πούλμαν το Σάββατο 28.8.76 στις 4.30 το απόγευμα

στημα: Τηλ. 46.13.089, οίκια: 76.42.641. Θέσεις κατά σειράν δηλώσεως και ως 25.8.76.

Την Κυριακή το πρωί λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο, χοροστατούντος του σεβαστού μας Παπαθανάση. Όρα 11 επίσημα έγκαινα των εσωτερικών δρόμων του χωριού μας, της κεντρικής πλατείας, της παιδικής χαράς και των κοινοτικών αποδευτηρίων, έργα που τώρα γίνονται και έως τις 20 Αυγούστου θα τελειώσουν. Όρα 11.30 διεξαγωγή ανωμάλου δρόμου 3 κιλμ. με έπαθλον αργυρού μετάλλου, αθλοθετηθέν απ' την Αδελφότητα.

Συνεργεία από τα θαλασσοπόραματά, θα ετοιμάζουν κοφτό, καθαρό, κοκκινιστό και δειλό, αλλά χρειάζεται για να στρωθεί κατά τις 1 το κοινοτικό Τραπέζι, που θα παρακαθήσουν όλοι οι κάλε-

σμένοι των γύρω χωριών και οι Στρατινιστιώτες. Στη συνέχεια δ-λοι αγαπημένοι και αγαλιασμένοι θα χορεύουμε και θα τραγουδή-σουμε ως άργα τη νύχτα, συντρο-φούμε με την Πούλια, τους άθαν-τους Πωγωνήσιους οικοπούς.

Τη Δευτέρα μεσημέρι θα κτυ-πήση η καμπάνα, θα μαζευτούμε όλοι στην εκκλησία για να φάμε σιό κοινοτικό τραπέζι, που γίνε-ται για τους Στρατινιστιώτες και εν συνεχεία γλέντι, όπου αντέ-χουμε.

Την Τρίτη έκδρομη στον Αϊ-Λιά, που τον έχουμε κορώνα και φύλλα της Στρατινισίας. Εκεί όλοι μαζί θα σκεφθούμε πως θα (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 3ην σελ.)

της δραστηριότητας των Πωγων-σιών, να συντελέσουν στην πνευ-ματική και ήθικη τόνωση όλων ά-πόμειναν, ριζωμένοι, να ξυπνή-σουν ένα έντονο ενδιαφέρον, στους ξενητεμένους, για τα πα-τρογονικά χώματα να γίνουν ά-φετηρία και ξεκίνημα για έρευ-νητικές προσπάθειες γύρω από ποικίλα θέματα της περιοχής και ν' αποτελέσουν το υπόβαθρο για μια σταθερή ανοδική πορεία.

Μια προσπάθεια που ξεκινάει «από άπροσμέτρητη αγάπη και βαθύτατο πόνο για κάθε τι, που αφορά τον τόπο μας, την προκοπή του, την ευρύτερη προβολή του και την προσφορά του στον Έλ-λαδικό χώρο» και που για την έ-πιτυχία της απαιτείται «συσπεί-ρωση όλων των Πωγωνησιών με ψυχική ένότητα, με βασική σκό-πευση την ουσιαστική στήριξη του ανθρώπινου δυναμικού της πολύπαθης περιφέρειας μας, που όπως είναι γνωστό, πολύ άραιοσε (από πολλούς και ποικίλους λό-γους) κατά τα τελευταία χρόνια».

Καλούμεθα λοιπόν όλοι σε «Παμπωγωνισιακό προσκλητήριο για να περισώσουμε ότι απόμεινε ακόμη από την παράδοση και τ' αξιοθαύμαστα έθιμα των ακριτι-κών χωριών μας».

Το «πλαίσιο έορτών» δημοσι-εύεται στην 4η Σελίδα.

ΤΟ ΕΚΔΡΟΜΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΟ - ΜΑΡΙΝΙΩΤΩΝ

Μπαίνοντας για πρώτη φορά στο μικρό εκκλησάκι της Γεράς Μονής του Παντοκράτορος (Νταού Πεντέλη), το πρωί της Κυριακής 4ης τ.μ. μείναμε έκστατοι.

Το πεντακάθαρο παμπάλαιο εκ-κλησάκι ήταν γεμάτο Άγιο - Μα-ρινιώτες, αλλά βασίλευε απόλυτη σιγή και μόνον ακούγονταν πολύ σιγανές και απόκοσμες ψαλμωδίες όρθρινες από άγγελικες φωνές ά-νόμους. Τό Μοναστήρι που άνή-κει τό εκκλησάκι έχει μόνον κα-λόγηρες και αυτές έψελναν τόσο μελωδικά. Αυτή την άτμόσφαιρα έχουν διαλέξει οι Άγιο - Μα-ρινιώτες. Αθηνών Πειραιώς και εκκλησιάζονται κάθε χρόνο αυτές τις μέρες (Έβδομη χρονιά είναι φέτος που έρχομαστε έδω, μας είπε ο Πρόεδρος της Αδελφότη-τος κ. Χαράλ. Δέσος) πραγματι-κά τ' ό κοινοτικό Τραπέζι, που θα παρακαθήσουν όλοι οι κάλε-

Μετά την Θεία Λειτουργία και την Άρτοκλασία, ξεκόθηκαν χα-ρούμενοι οι Άγιο - Μαρινιώτες και ο ίφιλοι της Άγιο - Μαρinas στον περίβολο της Εκκλησίας ά-ναλλάσσοντας ευχές και φιλήματα. Αν είχε χαλάει ή Εκκλησία θα ήταν ντίπ οδ «κάτω στην Άγιο - Μαρίνα και στην Παναγία».

Έξω από τον χώρο του Μονα-στηριού, από θραύδες είχαν στή-σει, δουλεύοντας μ' αγάπη και χωρίς θανατοκτονία (για τό καθά-ρισμα των κρεμμυδιών) οι Άγιο-Μαρινιώτες τό καζάνια τους για τόν κ α β ο υ ρ ο και είχαν τον κ ο φ τ ο και είχαν απλώσει κα-λακάροα την τ α β λ α για νά νά καόδεχτούν συγχωριανούς και ξενοχωρίτες.

Αυτό τό πατροπαράδοτο καλο-δέξιο των Άγιο - Μαρινιωτών φαίνεται τό ξέρουν πολλοί από τούς συμπατριώτες, γι' αυτό κι' έτρεξαν σό κάλεσμα.

Έτσι έβλεπες παρέες από την Λαδάβαν, την Καστανίαν, τό Κτί-σμα, τό Ψηλόκαστρο, την Δη-μόκορη, την Στρατινισία, τό Κε-ράσσο, τό Δελβινάκι, την Πω-γωνιανή, την Βήσσανη, τό Βασι-λικό και από την Βούρμπανη Κο-νίτση και μάλιστα παρέες κερά-τες και χαρούμενες που γλέντη-σαν «πωγωνισία» μια και βρέθη-καν σε γνωστό πωγωνισίο πανη-γυριώτικο περιβάλλον ως τό βρά-δυ.

Την έκδήλωση αυτή των Άγιο-Μαρινιωτών έτήρησαν ο κ. Ναπο-λέων Μπαρκής εκ Βούρμπανης, συμπαιριώτης γνωστός σ' όλους μας για την περίσια δραστηριό-τητα και ένεργητικότήτά του, χαρί-σματα έξεχονα που τον ανέβασαν στην έδρα του Προέδρου της Έρ-γατικής Έστίας, απ' όπου και με κάθε πρόσφορο τρόπο ένισχύει ή (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 4ην σελίδα)

ΦΡΑΣΤΑΝΙΤΙΚΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΗ ΣΤΥΛΙΔΑ

Στη Θεσσαλονίκη ή Αδελφότη-τα Κάτω Μερόνης (Φρασανών), είναι κι αυτή πολύ ζωντανή και δραστήρια. Τό ενδιαφέρον των μελών της για τό Φρασανά, όλο και κορυφώνεται. Πέρυσι έβγα-λαν την πλάκα από τη στέγη της κεντρικής εκκλησίας και τη σκέ-πασαν με γαλλικά κεραμίδια. Τά-ρα βάλθηκαν νά παρουσιάσουν σό χωριό έναν πολιτισμένο ξε-νώνα.

Στην Αθήνα οι Φρασανίτες, αποτελούν κλιμάκιο της Αδελφότη-τος Θεσσαλονίκης και κατέχον-ται από τον ίδιο ένθουσιασμό για τό χωριό τους.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα της Φρασανίτικης Αδελφότητας, εί-ναι μια ζηλευτή και παμφραστα-νίτικη ψυχική έπαφή και προσέγ-γιση των μελών της, πλημυρι-σμένη από αγάπη προς τη γενέ-θλια γή. Έτσι, πρό διετίας, όρ-γάνωσαν κοινή συνάντηση Θεο-σαλονίκης - Αθήνας, σέ μια πα-ραλία της Στυλίδας.

Έφετος, ή ήμερήσια αυτή συ-νάντηση ξανάγινε. Στις 23 Μαί-ου, 2 πούλμαν και 5 κούρες ά-

πό Θεσσαλονίκη, 1 πούλμαν και 10 κούρες από την Αθήνα και μια κούρα απ' τό Γιάννενα, γε-

Μια Φρασανίτικη παρέα χαρούμενη.

μάτα όλα Φρασανίτες, προχωρού-σαν πρωί - πρωί προς τον τόπο της συναντήσεως. Μέσα σό πούλμαν της Αθή-νας, καθώς προχωρούσαμε, ό έν-

θουσιώδης Κ. Μηνόπουλος, σάν εκπρόσωπος του κλιμακίου της Α-θήνας, μας είπε από τό μικρόφω-

νο: «Πάμε σό ραντεβού μας ό-πως και πέρυσι. Τό ραντεβού αυ-τό είναι ανάγκη νά τό κάνωμε έθιμο. Για νά ομίγουν τό ξενιτε-νο» (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 2αν σελ.)

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο τουρίστας

Τού Κ.Θ.Β.

— Κώστα! — Γύρισα προς τό μέρος απ' ό-που έρχόταν τό κάλεσμα του ό-νομιάτός μου και κοίταξα. Για νά-μαι ειλικρινής με δυσκολία τον ά-ναγνώρισα. Συμπαθής σό Γυ-μνάσιο και φίλος, αλλά τό χρόνια περνάσε από φέρνουν, σό πρόσω-πο τουλάχιστον, τίς... γνωστές άλλωγές. — Υστερα από τίς πρώτες χαρές και τόν ένθουσιασμό και πριν φτά-σωμε στίς αναμνήσεις της δμορ-φης γυμνασιακής ζωής μας, άνέ-θηκε στά χείλη μου τό έρώτημα:

Πώς βρέθηκες έδω; (τό έ-δω» σημαίνει κοσμοπολίτικο νη-σί). — Η άπάντησή ήρθε όπως σχε-δόν την περίμενα: — Κάνω τουρισμό. — Είναι συνηθισμένη έκφραση, που τώρα τελευταία χρησιμοποιέ-ται συχνά από όλους εκείνους που κάνουν τίς διακοπές τους και μά-λιστα σέ κοσμοπολίτικα κέντρα, που είναι κυρίως όρισμένα νησιά της Πατρίδος μας. — Η άπάντησή αυτή όμως μου έ-δωσε (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 2αν σελ.)

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

«Τὴν ὥρα ποῦ χρονοῦνται τὰ γίδια...»

Τοῦ ΒΑΣ. ΠΛΟΣΚΑ

Ἡ ἀνάμνηση μ' ἐπιστρέφει πολλὰ χρόνια πίσω. Μὲ γυρίζει σὴν ἐποχὴ, πού παιδί, ζούσα σὶ το χωριό. Τότε πού τ' ἄστρα τῆς νύκτας ποῦ ἦταν περισσότερο γνωστὰ κ' οἰκεία ἀπ' τ' αὐτοκίνητα κ' ἡ ἄγρια φύση περισσότερο δική, ἀπ' τὴν... πολιτισμένη πόλη. Τότε πού δ.π. γίνονταν σὶ το χωριό ἦταν φυσικὴ ἀναγκαιότητα καὶ νομοτελεσιτικὴ ἐνδελέχεια.

Καὶ θυμῶμαι...
Πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ διάφορα. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτὰ θυμῶμαι καὶ τὴν ὥρα ποῦ χρονοῦνται τὰ γίδια. Τῇ γεμάτῃ μελαγχολία ὥρα τοῦ δειλινοῦ π' ἐπιστρέφω, ὅλα τὰ ζωντανὰ καὶ τὰ γίδια μαζὶ, ἀπ' τὴ βοσκὴ τους, σὶ το χωριό. Τὴν ὥρα, λίγο μετὰ τὸ λυοβασιλεῖα. Στὸ σούρουπο. Τότε πού τὸ προμήνυμα τοῦ σκοταδιοῦ κ' ἡ ἀνάμνηση τῆς νύκτας γεννιέται μὴ ἀδιόρατη κατὰθληση σὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ κ' ἕνα ἐλαφρὸ αἰσθημα ἀπασιδοῦσας ἀγγίζει τὸ εἶναι τοῦ ἀνθρώπου.

Κι' αὐτὸς ὁ ἐρχομὸς, αὐτὴ ἡ ἐπιστροφή, αὐτὸ τὸ «μάζεμα», πού τότε, σὴν ἀντίληψή μου, ἦταν κατὰ τὸ φυσικὸ, τὸ πραγματικὸ, τὸ συνηθισμένον, κατὰ πού ἄλλα γίνονταν καθε βράδυ χειμῶνα - καλοκαίρι, γιορτῆ - καθημερινή, τὴν ἴδια πάντα ὥρα — μετὰ τὸ «βασιλ' μαζιλιού», μετὰ τὸν ἴδιο πάντα τρόπο, ἔτσι ὅπως γεννιέται ἡ μέρα κ' ὅπως πλάκων' ἡ νύκτα, σὴν ἀληθινή, θάλεγα, ἱεροτελεστία, τώρα πού τὸ θυμῶμαι, νιώθω μὴ συγκλονιστικὴ παραξενιὰ κ' ἕναν ἰδιαίτερο ἐντυπωσιασμό.

Χωρισμένα σὲ δυὰ καὶ σὲ τρεῖς γιδοῦρες, κατὰ μακαλά, ὅλα τὰ γίδια τοῦ χωριοῦ, πεντακόσια κ' ἑξακόσια καὶ χίλια ἴσως κάποτε, γέμιναν σὶ το γυρισμὸ τοῦ το χωριό σὴν ἔμπροσθεν ἀπ' τὸ Σταυρὸ ἢ τὸ Συρτὸ — συνήθως αὐτὸ ἦταν τὸ μπασιδι τους — ὀδηγῆμεν ἀπ' τὸν τοισμῶνα ποῦταν κατὰ καιροῦς (ὁ Θωρὰ - Μείσιος (Γιαννῆς) ἢ ὁ Μπάσιος - Γκούμας ἢ ὁ Τούσια - Γκολιομύτης παλαιότερα κ' ὁ σκακίος τὸν Κώτοιο - Θόμο (τὸν Κώτοιο - Πανάγιος) ἢ τὸ Ζῆκο - Σιῶκος ἢ τὸ Στέργιο Ἀθανασίου ἢ τὸ Νικόλα Γκολιομύτη, καὶ πλημμυρίζαν τοὺς δρόμους καὶ τὰ σοκάκια. Γίνονταν τὸ χωριὸ γιδοτόπος. Περιοδότερα τὰ γίδια ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους κ' οἱ κοπρίες τοὺς συναγωγίζονταν τὴς πέτρες καὶ τὰ κατοκάρια σὶς στράτες τοῦ χωριοῦ.

Καὶ καθὼς ξεχωρίζαν παρές - παρές — λὲς οἰογόνειες — καὶ τράβαν για τὸ κατοκί τοῦς, ἔμοιαζαν, ἔτσι, κάπως, σὴν τὸ νερὸ σὶς αὐλακίες...

Κι' αὐτὰ τραβοῦσαν — εἶχαν (ἔχουν;) ἄραγε νιονιό; Πῶς τὸ θυμοῦνται; Τί τὰ ὀδηγεῖ; Ἐνστικτο; Συνήθεια; — σὲ κάποιο σταῦλο, ἢ σ' ἕνα κατακνή, σὲ κάποιο καλὸθα ἢ σὲ παντρί, σὲ τοῦρκο ἢ σὲ κελάρι, πού τὰ καρτεροῦσε! Πήγαναν ἔτσι νιουτροπὸν συνηθισμένα κ' ἐνστικτώδεια, θάρια κ' ἀποσταμένα σὶ το κονάκι τους, μετὰ ἀπὸ μὴ... ἀγωνιστική — γιὰ τὸ φαί τους — μέρα, σὶς ράκες, σὶς πλαγιές καὶ τὰ ρομνῶνα τῆς περιοχίης.

Κι' ἦταν γίδες ὅλων τῶν λογίων γι' ἀπὸ κάθε οὔ. Σοῖτίσες, μαλτέζες γαλακτέρες καὶ γίδες κοινές. Γίδες τοῖνες καὶ γίδες μ' αὐτὰ μεγάλα. Σιούτες κ' ἄλλες

— οἱ πὺ πολλές — με κέρατα. Πολύγενες ἱζάρες — τὰ χρόνια ἦταν σὶ κέρατά τους χαραγμένα — καὶ πρωτόγεννες καὶ δευτερόγεννες καὶ νιές βειτούλες. Στεῖρες (ἀρρωστημένες κ' ἄτυχες) κ' ἄλλες γαλάρες. Γίδες ἀπ' ὅλα τὰ χρώματα: κανούτες καὶ γκισόσες καὶ νιάγκες καὶ φλώρες κ' ἄλλες μοδοκρες καὶ μαῦρες καὶ λῆρες καὶ μπάριζες.

Καὶ οκουλαρίκες καὶ μῆ. Καὶ μονοβύζες — θλαμένες — ἀπ' τὸ μαστὰρ κ' ἀποστασιμα μετὰ τὸ ποδάρη κλινάρι, ἄλλες ἀπὸ σπάσιμο — τὸ ποδάρη ἔσπαγε συνήθως ἡ ἀπὸ σκάλωμα σὲ φουρκάτο σκαρπὶ, καθὼς καθάλαρωνε νὰ φάη τις τρυφερές κορφές, ἢ ἀπὸ θλάχικη πετρίδα, καθὼς ὁ τοισμῶνας τὰ ζαλαχοῦσε σὶ το βοσκὴ — κ' ἄλλες ἀπ' τὸ τοισμῶνασμα ἢ τὴν παρμάρα.

Κάμποσες ἦταν μονόματες, μετὰ κὸκκινο σ' αὐτὴ μαρτίτση ἢ μετὰ ζουρμῆνι γιὰ φύλαγμα ἀπ' τὸ κακὸ τὸ μάτι καὶ μερικὲς — ὅσες ἦταν τοῦ Χρήστου Μπλεῖτα σὶ τὸν Πάνω - Μακαλά καὶ τοῦ Νάσιου Μπάσιου σὶ τὸν Κάτω — εἶχαν κόπρο σὶ το λαμῖο, μετὰ δερμάτινο λουρί ἢ ξύλινη δικάλα.

Καὶ πού καὶ πού, ἀνάμεσα σὶ γίδια ἦταν καὶ κάνα τραῖ. Ἄλλο με κέρατα μεγάλα, γερὰ καὶ κοντὰ κ' ἄλλο σιούτο. Ἄλλο μετὰ κόπρο βαρὺ σὶ το λαμῖο κ' ἄλλο δίκω. Μετὰ χρώματα διάφορα — κανούτο, μπάρτζο ἢ ἄλλο — μετὰ γένι προκλητικό, μετὰ μάτι ζωρὸ, μ' ἔντονη ἀρσενικὴ ὑπερκοκί καὶ φανερή... ἀρσενικότητα. Πού σὴν τύχαινε νῆαναι Ἀγγουστος — ἐποχὴ τοῦ προτσιαῖου — γινόνταν αὐτὴ ἡ ἀρσενικότητα ἀκόμη ἐντονότερη καὶ περισσότερο αἰσθητή, σὴν ὄραση, σὴν ἀκοή καὶ σὴν ὁσφρηση (προπάντων!).

Αὐτὸς ὁ τράγος — ὁ τοῖσπος πού τὸν λέμε σὶ το χωριὸ — πρόσφερνε (προσφέρει) τὴν ἀπαρτίτη συμμετοχὴ τοῦ σὶ το διαιώνισμα καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸ τοῦ εἴδους τοῦ (γιδίου), ἀποκτώντας πέρσση τρανή καὶ περισσότερο γοητεία σὶ το θηλυκὸ γιδίσι κοσμοῦ τοῦ, τὴν ἐποχὴ τοῦ ὄργασμοῦ, γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ χάκι καὶ τὸ ταῖ κ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν ὑπαλή τοῦ.

Ἀπ' τὴς συνηθισμένες καὶ γνώριμες οκνήες σ' αὐτὸν τὸν καθεβραδυνὸ ἐρχομὸ, ἦταν — ἀν εἶν' χειμῶνας — τὸ κουβάλημα ἀπ' τὸ βοσκὸ κάποιου νεογέννητου κατοκίου μὲς τὸ νιουβῶ (ἀπ' τὴς εὐτυχέστερες σιμυροῦλες). Ὁ ἐρχομὸς μὴς ἀποριγμένης γίδας (ἀξιοθρήνητο θέαμα). Ἡ εἴδηση πῶς «λύκος ἔφαγε τὴν» — ἢς ποῦμε — κανούτα γίδα τῆς μάκο - Διόκωες (κ' ὁ Βλάχος ἔφερνε τὸ λυκοσκοιμένο τομάρη τῆς), ἢ «βάρσσε ἀστραπὴ τὴν μπάρτζα γίδα τῆς μάκο - Σιαρδῶμας» (ὁπότε ἀκολουθοῦσαν σιαιροκοπήματα).

Κι' ἀκόμη πὺ συνηθισμένη καὶ διασκεδαστικὴ ἦταν ἡ οκνή τοῦ γιδιομυρῶματος. Ἄγνωστο γιὰ ποιά αἰτία κ' ἀφορμὴ — γιὰ τὴν ἀλήθεια θαρποῦνται μετὰ τέτοιο πείσμα (θάλεγα κακία) καμνὰ φορὰ τὰ γίδια: Ἀντιζήλια; Ζῶνες... ἐμπροσθ; «Στομαχικά» (ἐνστικτο αὐτοσυντήρησης) συμφέροντα; Παιχνίδι ἢ ἐκτόνωση; — τὰ γίδια δέρονται! Μπριοῦνται. Χτυποῦνται, κεφάλι με κεφάλι, δυνατὰ, λυσοσμένα, παθιασμένα. Κι' αὐτὸ τὸ μπριοῦμα, αὐτὸ τὸ κουτελοκτύπημα, αὐτὸ τὸ κεράτσημα — γιὰ τὴς σιούτες θάναι περισσότερο, φαντάζομαι, ὀδυνηρὸ — γίνεται, λὲς, γιὰ ξεμπερδεμα!

Συνθισμένη καὶ γνωστὴ ἐπὶ οἷς εἶναι κ' ἡ ἐκδήλωση τῆς ποτοθλακίης, πού φανερώνουν σὲ κάθε εὐκαιρία τὰ γίδια! Θυμῶμαι μὴ φορὰ μὴ ἔντονη οκνή μετὰ μὴ ζουρη σιούτα γίδα, μετὰ λίαν χρώμα, τῆς Γαλούσιος τοῦ Μπέκα, πού ρίχτηκε μετὰ τὸ μπριοῦμα τῆς πόδια στοῦ γιαιτροῦ τοῦ Βλεσοῖδη τὸν ἄβρὸ καὶ τέντωσε μετὰ ζορὶ τὸ λαμῖο, μετὰ φούκα τὴν κοιλιά ἀπ' τὸ φαί καὶ κρεμασιάρια τὰ μαστάρια γεμάτα γάλα, γιὰ νὰ φτάσῃ — ἢ λιμορμένη — μετὰ τὸ στόμα τῆς, τὴς παρθένης κορφῆς τῆς ροδακινιάς, πού ξεπρόβαλε λίγο ψηλότερα, ἀλλὰ καὶ λίγο πὺ μέσα ἀπ' τὸν τεῖχο! Καὶ δὲν τὴς ἔφτανε. Καὶ ζορίζονταν.

Καὶ οφύγγονταν! Γιὰ νὰ πῇ ὁ μπῆμα - Τούσιας, ὁ τοισμῶνας, πού τὴν εἶδε:

— Γιὰ τῆρατο τὸ λαίμαργο τὸ ζούδιο τ' κέρατα, νιαμάκι πού τῶχει! Πρίκα τῶχει τὸ κατοισπῆ κ' ἄλλο θέλ' νὰ μπλετοκαρῶ! Κῦττα το πῶς καθάλαρωσε σὶ τὸν ἄβρὸ! Ἀπ' εἶχε δίκαιο ὁ Μεταξῆς πού δὲν ἤθελε ν' ἀφῆκ' κλῖτο ἀπὸ δαῖτα! Ζουλουμπκάρικο ζωντανό!

Τὸ χωριὸ ἔχει (εἶχε) ὥρες ποικιλομορφες. Ὁρες μεγάλες καὶ μικρές. Μεγαλειὸς καὶ ταπεινότης. Ἐξαρῶς καὶ κατὰπτωσις. Ὁραῖες κ' ἄοχημες, καλὲς καὶ κακές.

Ὁρες πού κατέχευαν ἀπὸ ὑπερκόσμο δόξας! (μεσάνυχτα κάτω ἀπ' τὸν ἔναστρο οὐρανὸ καὶ μέσα σὴν ἀπόλυτὴ ἡσυχία). Κ' ἄλλες π' αἰσθάνοναι γήινο σκουλικισμὸ! (δὶαν παθιάζοναι γιὰ κάποιον ἄχτο ἢ ζῆς φθόνον μέσα σου γιὰ τὸ λῆθος ὁ πέτος τοῦ γειτόνα σου!).

Ὁρες λυτρώσεως καὶ τυράγνιας. Ἀνάψας καὶ κόποι. Λαρωμοῦ καὶ καμάτου.

Ἐκεῖ ζεῖς ὅλες τὴς φυσικὲς χαρὲς καὶ περνᾷς ὅλες τὴς ἀνθρώπινες δοκιμασίες.

Μὴ ξεχωρῇ ὥρα, μετὰ δὴς τῆς περιεχόμενης, ἄλλο νόημα, διάφορο φόντο, ἀλλοιώτικο χρῶμα, πάγκοινο (γιὰ ὅλους τοὺς κατοκίους τοῦ χωριοῦ), ἐνδιαφέρον, ξεχωριστὴ ἱστορία, εἶναι ἡ καθημερινή, ἢ ἄλλη, ἡ συνηθισμένη ἱεροτελεστία τοῦ δειλινοῦ. Ἡ ὥρα ποῦ χρονοῦνται σὶ το χωριὸ ἀπ' τὴ βοσκὴ τὰ γίδια!

ΒΑΣ. ΠΛΟΣΚΑΣ

Ο ΤΟΥΡΙΣΤΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.)
Κέντρισε τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ νὰ συνηχίω τὴ συζήτηση μετὰ: «Τὸ προσκύνημα σὶ το γενέτειρα γῆ». Διαβάστε λοιπὸν τὸ μὴ ἀπάντησε ὁ φίλος μου:

— «Κάθε χρόνὸ ἀφιερώω ἕνα μῆνα σὶ τὸν ἑαυτὸ μου καὶ σὴν οἰκογένειά μου. Ἀπὸ τὸν μῆνα αὐτὸ τὴς δέκα πέντες μέρες τῆς περηνῶς ἀπαραίτητα κοντὰ σὶ τὴν θάλασσα, ὅπου καὶ κάνωμε τὰ μπάνια μας. Μᾶς ἀρκούν τόσα γιὰ τὴν γνωρίζω τὸ κλίμα τῆς Πατρίδας μας, τὸ χειμῶνα, πού εἶναι ἀπὸ τὰ πὺ καλύτερα. Τὴς ἄλλες δέκα πέντες μέρες κάνωμε διακοπὲς σὶ το χωριό, ὅπου καὶ πραγματικὰ ξεκουράζομαι. Ἔτσι εἶμαι ἐντάξει καὶ ἀπέναντι σὶ το νοοτροπία πού ἐπικρατεῖ τελευταῖα — τουρισμὸ κοντὰ σὶ τὴν θάλασσα — καὶ ἀπέναντι σὶ τὸν ἑαυτὸ μου — διακοπὲς σὶ το χωριὸ μου».

Αὐτὰ μοῦ εἶπε σὲ γενικὲς γραμ-

μές. Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ λύση πού δίνει ὁ φίλος μου σὶ το πρόβλημα τῶν καλοκαιρινῶν τοῦ διακοπῶν εἶναι πολὺ καλὴ καὶ βασικὰ χαιρόμαι πού δὲν ἔχει τελείως παρασυρῆ ἀπὸ τὴ νοοτροπία τῆς ἐποχῆς καὶ διαθέτει ἔστω καὶ δέκα πέντες μέρες γιὰ διακοπὲς σὶ το χωριό. Μπορὸ νὰ πῶ πῶς εἶναι ἕνα παραδείγμα γιὰ μίμηση. Γιατὶ ὅχι μόνο δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾷμε τὸ χωριό, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦμε καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι θάρη μὴ μὲρα πού ὅλοι μας, οἱ ντόπιοι τουλάχιστον, θὰ στραφῶμε πρὸς τὸ χωριό, τὸ Ἑλληνικὸ χωριό, ὅπου καὶ θὰ κάνωμε ἀνεταῖς διακοπὲς μας, μὴ καὶ τὰ ἑκατομύρια τῶν ξένων τουριστῶν θὰ κατακλύσουν τὴς ἀκρογιαλίες μας, τόσο γιὰ νὰ τὴς ρυθύνουν, ὅσο καὶ γιὰ νὰ ἀνεδάσουν τὴς τιμὲς τῶν καταναλωσιμῶν καὶ μὴ ἀγαθῶν σὲ δυσθεώρητα ὕψη. Ἄν μποροῦμε νὰ δοῦμε λίγο πὺ πέρα ἀπὸ τὴ μύτη μας εὐκόλως θὰ καταλήγαμε σὶ το παραπάνω συμπέρασμα, γεγονὸς πρὸ θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ ἀπὸ τὰρα ν' ἀγκαλιάσωμε μετὰ στοργὴ καὶ περίσσια φροντίδα τὸ χωριό, ὥστε ἀργότερα νὰ κάνωμε σ' ἀλήθεια ἕνα γνήσιο ἐσωτερικὸ τουρισμὸ μετὰ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ καὶ γι' αὐτοὺς πού κάνουν διακοπὲς ἢ τουρισμὸ, ἂν θέλετε, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτοὺς πού θὰ δέχονται τοὺς τουρίστας. Δὲν μπορῶ ν' ἀρνηθῶ πῶς εἶναι ἕνα πρόβλημα πού θέλει μελέτη σοβαρὴ καὶ συζήτηση ἐπιπέδου ἀρμοδίων καὶ πρὸ πάντων διοικητικῶν παραγόντων. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ θὰ μιλήσωμε μὴ ἄλλη φορὰ.

Παρουσίαση
Εὐκαταστατοῦ τὰ χωριὰ μας πρὸς τοὺς τοῦς ἀγρότες καὶ βασικά τοὺς νέους μας
ΑΝΤ. ΣΠ. ΧΡΗΤΟΥ
Αἰνὴ Τεχν.
Εἰδη Τροισμῶ
Πλάσιον Πλατῶνα 23
Τελεφῶνος 10 - Ἀνθοῦσι
Τηλ.: 2047

Παρουσίαση καὶ ἐπισκευὴ
ΔΙΚΗΤΟΡΟΣ καὶ περὶς εἰδῶν
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ Εἰδῶν
ΜΑΡΙΑ Γ. ΤΟΤΕΙΚΑ
Ἄνω τὸ Κροντὶ Παλαιῶν
Τελεφῶνος 29 - Ἀνθοῦσι
Τηλ.: 5715726

ΣΥΡΤΟΣ ΚΑΘΙΟΤΑΥΡΟΣ
ἰα Νιῶς
ΠΟΛΙΤΙΚ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Χ. Τροισμῶ 23
Τηλ.: 636070
Εἰδικὸς εἰς Ἀρτοποιία

ΤΑΒΕΡΝΑ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
«ΠΑΣ ΓΙΑΝΝΙΝΑΣ»
ΒΟΛΑΝΤΙ
τοῦ Παλαιῶν Παλαιῶν
ΒΑΓΓΕΛΗ ΓΟΥΜΕΝΟΥ
ἔκ ὁρῶν ἐκείνη καὶ
περὶ τῆς Παλαιῶν.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΒΑΣΙΛΑΤΗΣ
ΔΙΚΗΤΟΡΟΣ
Πλῆτ. Ἀγίων Θεοδώρων
& Εἰδῶν
Τηλ.: 3222184, 3230264
ΑΘΗΝΑ — Τ.Τ. 124

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΑΤΣΙΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἰατροῦ Παλαιῶν 280α
1ος ὄροφος
Τηλ.: 2025326
Τηλ. εἰς: 2027044

ΜΑΝΘΩΣ ΚΟΛΕΜΠΑΣ
ΜΗΧ/ΓΟΣ — ΗΛ/ΓΟΣ Ε.Μ.Π.
ΜΕΛΕΤΑΙ — ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ — ΕΠΙΒΕΒΕΙΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ — ΑΔΕΙΑΙ
Ἀντιστ. 5 - Ἀνω Παλῆσια
Τηλ.: 2914599

Φρασανίτικο ραντεβού στὴ Στυλίδα

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.)
Μένα παιδιὰ τῶν Φρασανῶν ἀπ' τὴς διάφορες πόλεις. Γιὰ νὰ διατηροῦμε τὰ ἔθμια μας.

Κατὰ τὴς δέκα τὸ πρωῒ, σὶ το

γητὰ καὶ μεζέδες ἄφθονοι. Ὁρεμῆ, φαγοπότι καὶ κεφάτη ψυχικὴ διάθεση, ἄλλο καλὸ.

Ὁ δραστήριος καὶ ἐξαιρετικός

Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ.

ροῦμε ζωντανὲς ὅσο μποροῦμε, μέσα σὲ τοῦτὴ τὴ σύγχρονη μεταπολεμικὴ πραγματικότητα.

Ἀκολούθησε τρικοῦβερτο γλέντι ὡς τὴς ἀπογευματινῆς ὥρες. Τὸ ὁμῆζιο αὐτὸ πού κράτησε ὡς τὸ ἡλιοβασιλεῖα ζωντανέψες τὴς μνημῆς τῶν ἀξέχαστων προπολεμικῶν χρόνων, γαλβάνισε τὴς ψυχὲς καὶ τόνωσε πὺ πολλὴ τὴν ἀγάπὴ πρὸς τὴ γενέθλια γῆ πού ἀντικρύσαμε τὴς πρώτες ἀκτίνες τοῦ ἡλιοῦ.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἦσαν οἱ ἐξῆς: Πρεσβυτέρα Γ. Ἐξάρχου, Π. Μηνόπουλος, Ἰατρός, Ἡρακλ. Βλαχιώτης, Ἰατρός, Γ. Ι. Ράφτης, Μαρῖκα Κ. Ράφτης, Χριστόφ. Βλάχος, Νικ. Γκρόζας, Κων. Τριαντάφυλλος, Παναγ. Τριαντάφυλλος, Στέφανος Ράφτης, Ἰωάν. καὶ Νικόλ. Γκόντας, Σπύρος καὶ Γεώργ. Τζόβας, Δημ. Αἰλλῆς, Γεώργιος Ζῶης, Ἀθηνᾶ Γκριτζᾶ, Νικόλ. Γκριτζᾶς, Κωνστ. Καλλιάρκος, Ἰφιγένεια Καλλιάρκου, Κορῆς Λάπας, Δημήτριος Λώλης καὶ Θ. Δέρβος, ἅπαντες οἰκογενειακῶς. Ἐπίσης ὁ Β. Μαρτίσης καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Ἀθηναίων Κώστας Μηνόπουλος.

Ἀπὸ Θεσσαλονίκης: Φάνης Βλάχος, Πρόεδρος Ἀδελφότητος, Βασιλείος Γκριτζᾶς, Κωνστ. Χρ. Ζῶης, Ἀλέκος Ράφτης, Γρηγόριος Ζῶης, Χρ. Ράφτης, Μαρῖα Ράφτη, Τάκης Γ. Ζῶης, Μάνθος Γ. Ζῶης, Κλεονίκη Γ. Ζῶη, Ἀλέκος Στεφάνου, Χρ. Ἀναστασιάδης - Γκράς, Γεώργιος Γκριτζᾶς, Δημήτριος Γκριτζᾶς, Οὐρανία Παπαῖ, Παναγιώτης Ζωῆς, Παναγιώτης Καλλιάρκος, Δημ. Χρήστου, Βασίλ. Διαμάντης, Ἀχιλλ. Ράφτης.

Ἀπὸ τὴ Γιάννενα: Βασιλείος Χρήστου καὶ Ἀναστ. Μηνόπουλος, οἰκογενειακῶς, καὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν.

Στὸν χορὸ διακρίθηκαν πολλοί. Ἡ δὴς Κλεονίκη Ζῶη ἐνδοχάσας ὅλους μετὰ τὸ μπριοῦμα, τὴν κεφάτη διάθεσι καὶ τὸν αὐθόρμητο χορὸ τῆς.

Καὶ τὸ χρόνον λοιπὸν καὶ σ' ἄλλα μετὰ γιὰ. Καὶ ἐκφράζομε τὴν εὐχὴ καὶ ἄλλες Ἀδελφότητες νὰ πραγματοποιήσουν τέτοια ὥραια ραντεβού.

Θ. Κ. Δ.

Α' ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΡΑΛΛΥ '76

Αὐτοκινητιστικὸ ἀγῶνας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Α' ἡπειρωτικὸ Ράλλυ '76» διοργανώνονται ἀπὸ τὴν Δέσχη Φίλων Αὐτοκινήτου Ἰωαννίνων.

Σὲ μακρὰ ἀνακοίνωσή τῆς, ἡ Δέσχη δίδει λεπτομέρειες τῶν προετοιμασιῶν καὶ τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος.

Συγκεκριμένα ἀναφέρονται μετὰ τοῦ ἄλλου τὰ ἐξῆς:

Τὸ ράλλυ θὰ γίνῃ σὶς 22 Ἀβ-

Βοηθήστε τοὺς ἀγρότες μας καὶ βασικά τοὺς νέους μας

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.)

ζοῦν τὰ νεῖατά τους σὶς φάμπρες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέσα σὶ τὴ βρωμιά καὶ σὶ τὰ καυσάστρια, καταπιεζόμενοι καθημερινὰ ἀπὸ τὸ ἀγχος τοῦ σκληροῦ κεφαλαιοκράτη ἐργοδότη, μετὰ ἀνταμιδοὶ ἐλάχιστα ψυχία. Ὅσο γιὰ χωράφια, δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν πολλὰ σ' ὅλα τὰ χωριά μας, ἔστω κ' ἂν ἔχουν «ρομμανιάσει» ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψι. Νομίζομε πῶς οἱ παραπάνω σκέψεις δὲν πρέπει νὰ περᾶσουν ἀπαράτηρες γιὰ τὴν ἀσυνεχὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τότε χάνομε κάθε δικαίωμα καὶ βασικά ἡ Πολιτεία, περὶ διαμαρτυρίας ἀναφερόμενης σὴν ἑλλειψὶ ἀναπτυγμένης ἀγροτικῆς ζωῆς καὶ οἰκονομίας τόσο, ὅσο καὶ σὴν ἑλλειψὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μᾶς γιὰ ἀγροτικὲς ἐνασχολήσεις. Ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις;

γούστου, Κυριακὴ πρωῒ. Εἶναι μικρὸ, μόλις 300 χλμ. κ' ἀπ' αὐτὰ μόνο 50 χλμ. εἶναι χῶμα καὶ αὐτὸ γιὰ τὸ θέλωμε αὐτοὶ πού θὰ πάρουν μέρος νὰ πᾶνε τὴ Δευτέρᾳ τὸ πρωῒ σὶς δουλειές τους μετὰ τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο. Θέλωμε νὰ δεῖξομε σὶ τὸν κόσμο τὴν ὁμορφιὰ ἑνὸς ἀγῶνα ἀκριβείας καὶ νὰ τοῦ δώσωμε τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ τὰ βουνὰ τῆς πατρίδας τοῦ.

Ὁ ἀγῶνας ξεκινεῖ ἀπὸ τὴ Γιάννενα περνᾷ ἀπὸ τὴ Δωδώνη καὶ μέσω Τύριας καὶ Παραμυθιάς φθάνει σὴν Πάργα ὅπου ἔχει μὴ ὥρα ἀνασυνκρότησι. Ἀπὸ ἐκεῖ μέσω Ἰγουμενίτσας, Βροῦνας, Κλημῆδας, γυρίζει καὶ τερματίζει σὶ Γιάννενα σὴν Κεντρικὴ πλατεία. Ὑπάρχουν 4 εἰδικὲς διαδρομὲς (ἡ πρῶ χωμάτινη).

Ἐκτομε πολλὰς ἐλλείψεις ὅτι θὰ πετύχῃ ὁ πρῶτος μᾶς ἀγῶνας κ' ὅτι ὅλας ἄρκετες συμμετοχές. Στὰ σκεδία μᾶς εἶναι νὰ φιλοξενήσωμε κ' ὀδηγούς ἀπὸ ἄλλες πόλεις πού θὰ δηλώσουν συμμετοχὴ.

Τέλος ἡ Δέσχη ζητεῖ τὴν συμπαράστασι ὅλων, ἰδίως τῶν ἐπιθυμούντων νὰ διαφηρισθῶν ἐπιχειρήσεις καὶ προϊόντα τους μέσα τοῦ Ράλλυ.

ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
ἐκ Βασιλικῶν
Χειρουργὸς Ὄδοντιτρος

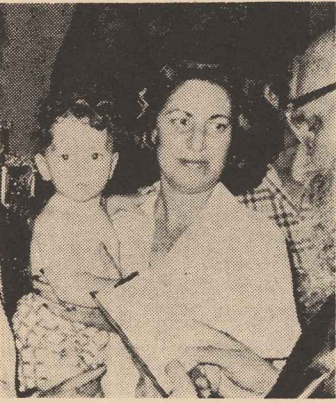
τ. Βοηθὸς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἔδραν τῆς Στοματολογίας καὶ Διαγνωστικῆς καὶ Βοηθὸς τοῦ Κρατικοῦ Θεραπευτηρίου Ψ.Π.Α.

Δέχεται καθ' ἐκάστην 5—9 πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς
Φωκίανος Νέγρη καὶ Ἀγίας Ζώνης 5 — Κυψέλη
Τηλ. 843.810

Πωγωνήσια

Μηνιαία τοπικιστικὴ Ἐκδόσις
Ἀκριτικῆς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ο Γιάννης Βασιγιάννης, ο γιός του Κ.Ο.Β., την ώρα που διαφτίζεται.

Δεν έκλεγε! Βουρκώσαμε εμείς... νάταν από καμιά μεριά οι δυο παππούδες κι' ή γιαγιά του.

Να μάς ζήσει.

Στις 4 'Ιουλίου έγιναν τα βαφτίσια της κορούλας του κ. Νίκου Βασιγιάννη από την Βήρσανη.

Το όνομά της: Μ α ρ ί κ α.

Ευχόμεστε να τούς ζήσει και μ' ένα γιό.

ΠΩΓΩΝΙΑΝΗ ('Ανταπόκρισις)

Στην Θεοτόκη της Πωγωνιανής ο γιός του κ. Βασ. Νατοίκος βάφτισε τον γιό του και τον όνομασε Παναγιώτη.

Η βάφτιση έγινε έξω στον περίβολο της εκκλησίας και για να ματορή ο γιός να την άποθαναντίση σε ταίνια και γιατί έκανε ζέστη κι' ή εκκλησία είναι μικρή. Έκτος απ' τούς συγγενείς του Βασιγιάννη ήταν ή πεθερά του κ. Μαρία Καθαρά με την εξαδέλφη της (ας με συγχωρήσει που δεν ξέρω τ' όνομά της) ή οποία ήταν από Νουνα. Από το Βασιλικό ήταν ο κ. Βασ. Τσάβας με την πατέρα του. Μετά την βάφτιση πήγαν στο σπίτι του γιατρού στην Μεγάλη Ράχη όπου παρέμειναν για τώ μεσημεριανάκια τραπεζί με τώ ώραία ψητά του Μπάμπια - Γκέλιο.

Ευχόμεστε να τούς ζήσει.

ΖΑΒΡΟΧΟ ('Αντ)σις).

— Ο κ. Εύαγγ. Γ. Παππάς (δ Πινέας ντέ!) ήρθε πάλι απ' την 'Αμερική όπως τώ συνηθίζει σκεδόν κάθε χρόνο όχι σαν κάτι άλλους που κάνουν μαύρα μάτια να τούς δούμε...

Τόν Πινέα τόν γαργαλούν τώ ποδάρι του κι' έρχεται για κνήγι, για ψάρεμα (στη Λιάσα ή στη ζούρα της Μαλέκως για καμιά Μούργκα) και για τώ πράσινο...

Είναι ο μόνος που δεν άφινει να σβήσουν οι πατημασιές του στο Ροζόκι και στ' 'Ανήλιο.

— 'Ηρθαν απ' την 'Αμερική ή κ. Θεανώ 'Ελευθ. Παππά με τώ παιδί της και τήν μητέρα της κ. Γαρουφαλιά Μάτσια απ' τώ Αλβανία και τήν αδελφή της κ. 'Αλεξάνδρα επίσης απ' τώ Κτίσμα-τα.

— Άνεχώρησε για τήν 'Αμερική ο κ. Παν. Μπάσιος, αφού έτέλεσε 40ήμηνον μνημόσυνο τού πατρός Γεωργίου.

Μαυρόπουλο ('Ανταπόκρισις)

— 'Ηρθε από Γερμανία ο κ. Χάρης Μπλέτσας οικογενειακώς. Φόρτωσε στο Φόλκς-Βάγκεν του τώ κουτσούβελα και νάτος πάλε στο Μαυρόπουλο για τώ Δεκαπενταύγουστο.

ΔΟΛΙΑΝΑ

Άπεθανε εδώ στην 'Αθήνα ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΛΙΩΤΗΣ 48 χρόνων. Θερμά συλλυπητήρια στην γυναίκα του και στα παιδιά του. Για τούς καλούς γέροντες γονείς του, που ήσαν τώ περσό ποιήρι, δεν βρίσκομε λόγια παρηγοριάς! Ο Θεός και ο χρόνος άς τούς παρηγορήσουν.

'Απίστευτο κι' όμως αληθινό "ΓΙ' ΑΥΤΟ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ,,

Η λατρεία για τούς γονείς. Η έλξη τού χωριού. Η ανάγκη παρθερισμού κι' ή νοσταλγία επί-στροφής, μ' έφεραν γι' άλλη μιά φορά, στο θέρος τού 1955 στα Κ. Ραβένια.

Καθισμένος κάποιον άπομειμή-ρο, με τώ μακαρίτη τόν πατέρα μου στή βεράντα — τή σκάλα ό-πως τή λέγαμε — κατακαρσί στον Κασσιδιάρη και τώ Λέπτενο κι' άπολαμβάνοντας κάτω από τόν εύ-εργετικό ίσκιό τής σκαμνιάς (τό καλοκαίρι τού 1959 πού πέθανε ο πατέρας ξεράθηκε — άγνωστο γιατί — κι' αυτή!), τώ δροσερό άεράκι, τήν ανυπερέβλητη θέα και τόν... έλληνικό καφέ, κάναμε κου-δέντα — μουσμπέτ, όπως έλεγε ο πατέρας συχνά — για πολλά και διάφορα και για τώ δικά μου τώ καζάντια στα ξένα και τής προ-κοπής μου.

Ο πατέρας εύρισκε πώς τώ με-ροκάματο τών 55—60 δραχμών πούπερνα εγώ στην Πάτρα — τό-τε — ως άρτεργάτης, ήταν καλό.

— Τί νομίζεις πώς δγάζουμε εμείς εδώ; ρώτησε.

Κι' ύστερα απ' αυτό, ή εξέλιξη τής κουβέντας και για χάρη τής ίδιαις τής κουβέντας, αλλά και ά-πό περιέργεια και άπορία μαζί, έκανε νά πάρουμε μολύβι και χαρ-τί μαζί και νά κάνουμε ένα λε-πτομερές τώ υπολογισμόν στα έ-τήσια έξοδα κι' έξοδα τής οικο-γένειας, με βάση τώ γνωστά, απ' τήν πείρα, στοιχεία και δεδομένα.

Τώ κεφάλαιο γνωστό: Δέκα, πε-ρίπου, στρέμματα ξεροχώραφα, σκόρπια δώδε και κείθε, στις ρά-χες τής περιοχής. Δυό στρέμματα (σκάρτα) ποτιστικό κάμπω. Δυό, περίπου, στρέμματα άμπέλια. (Απ' όλ' αυτά τώ μισά και περισσό-τερο ήταν εκκλησιαστικά — δηλ. βακουφικά — ή νοικιασμένα από ιδιώτες). Ένας άλωνόποτος. Δύο κηπάρια. Τριάντα ρίζες μυγα-λιές, δέκα — δεκαπέντε άλλα όπω-ροφόρα δέντρα διάφορα. Μιά γε-λάδα. Δώδεκα γίδια. Όκτώ πρό-βατα. Γάιδάρο και λίγες κότες. Και φυσικά τώ σπίτι, οι σταύλοι, τώ γεωργικά εργαλεία κλπ.

Κι' ύστερα λογαριάζουμε κατα-λεπτά, σε τρέχουσες τιμές τής χρονιάς εκείνης, μιά — μιά τήν ά-ξία κάθε μεγάλης ή μικρής παρα-γωγής.

Τώ δημητριακά: στάρι (δελ. όκάδες τόσες Χ τμή τόση = ά-ξία τόση), κριθάρι, φακές δίκο (βρίζα, δρώμη, ρόβι, ρεθύσια και κουκιά δεν καλλιεργούσε πιά, ο πατέρας).

Τώ ποτιστικά: καλαμπόκι, φα-σόλια, ντομάτες, κρεμμύδια. Μέχρι και τώ κολοκύθια, τής μπάμης, τ' άγγου-ρια και τώ ξυλάγγουρα ά-κόμη υπολογίσαμε, αν κι' οι πο-σότητες ήταν άσήμαντες κι' ή άξία έλάχιστη.

Τώ κτηνοτροφικά: Γάλα απ' τή γελάδα, τώ γίδια και τώ πρόβα-τα (γάλα ως φαί και γάλα στην άξία τών υποπροϊόντων του: βο-τυρο, τυρί, γκίτζα, σιαμπέτι, κο-φή, ούρδα, γιαούρτι και γκλάστρα άκόμη). Μαλλί προβάτινο και τρα-γιμαλλί. Άρνια και κατσίκια σαν κρέας (άπ' τ' άρσενικά) και σαν «έχε». Τομάρια και κρέας απ' τώ σφάγια (κάθε λογής).

Τώ κοτόπουλα και τής κότες — σαν κρέας — και τ' αυγά.

Τώ σταφύλια απ' τ' άμπέλια

ΡΟΥΛΑ Π. ΚΥΡΚΟΥ
Διπλωματούχος αίσθητικός
Τροίας 21
Στ. Άγγελουπούλου (Πατησίων)
Στ. Έπτανήσου (Κυψέλη)
Τηλ. 82.12.210 (8π.μ.—8μ.μ.)

Υποβλητική άτμόσφαιρα
και Πωγωνίσιο κουβεντολό-
στην
Κ Α Φ Ε Τ Ε Ρ Ι Α
ΧΑΡΟΦΕΛΑΣΤΕΙΟΝ
Άφοι Σ. Σπύρου
άπό τώ Βασιλικό
Ζαΐμη 13 & Τσοτίτα
Τηλ. 639.495 — ΑΘΗΝΑ

και τής προγίλης τής αλψής — έ-λάχιστα άλλωστε γιατί ή φιλοξέ-ρα είχε άρχισι τώ καταστροφικό της έργο από καιρό — (και σαν στα-φύλια για φαγητό τώ υποπροϊόν-τα τους: κρασί, ρακί, πετιμέζι, σου-μπέκια) κι' άλλα φρούτα: Μηλα, άπίδια, σύκα, κεράσια, σουρβα, σκάμιες (άκόμη κι' αυτές).

Τώ μύδαλα.

Θέλησα νά υπολογίσω και τώ φουσκι — αντί για λίπασμα — κι' άκόμη τώ μαρούλια, τώ σκόρ-δα, τώ σπανάκια και τής καυγες απ' τώ μικρό κήπο πούχαμε στό άλώνι από κάτω, αλλά ο πατέρας άντεπτε:

— Τί παράδες κάνουν τώρα αυ-τά! Σιγά μή λογαριάσουμε και τώ γκόρτσα και τώ κράνια.

— Μά εγώ δεν είπα νά λογα-ριάσουμε τώ κράνια και τώ κου-τσουμπα, έκανα γώ, ούτε τώ γκα-λίτσια και τής μπουρντένιες, αλλά τώ κρεμμύδια και τώ μαρούλια γιατί; Στην Πάτρα και τήν 'Α-θήνα τώ μαρούλια έχουν μιά δρα-χμή τώ ένα και μισό φράγκο έχουν τώ μάτσο τώ κρεμμύδια και τώ σκόρδα.

— 'Ε, καλά, λέει ο πατέρας. Παίρνουμε 15 μαρούλια και 50 κε-φάλια σκόρδοκρεμμύδια για καμ-μιά σαλάτα και κάτι τρέχει στα γύφτικα!

Τέλος πάντων βάλαμε και γι' αυτά δλα ένα μικρό ποσό.

Μετά λογαριάσαμε τώ έξοδα.

Τώ ίδιο σχολαστικά, τώ ίδιο λε-πτομερειακά κι' αυτά. Τώ γεώμο-ρο (30%). Τώ σπόρο (για κάθε είδος). Τώ χάκι (για δλα τώ ζώα, εκτός απ' τώ βαλμά πουχε καταρ-γής από χρόνια). Τώ «ποτιάτι-κα». Τώ ρόβι για τήν ψίνα) και τώ τριφύλι για τ' άρνοκάτσικα τώ χει-μόνα. Τώ έλας (για τώ τσίμα τών ζώων τώ καλοκαίρι νά διαψά-σουν, νά πιούν νερό για νά κα-τεβάσουν γάλα). Τή γιάλοπετρα (για τώ ράντισμα) και τ' άλλα γεωργικά φάρμακα. Τήν άξία τού άποστερητικού για τής φακές (νά σκατώσει τώ μπαμπούσι). Τήν ά-ξία τού καλαμποκιού για τής κό-τες. Τώ ντραγκατά. Κι' έπειδή τή χρονιά εκείνη ο πατέρας έκανε στα Δολιανιά, στον Λευτέρη Καρανά-σκο τόν Σαμαρά, έπιδιόρθωση στο σμαρί τού γομαριού (γγυλες, μπαλντούμια, κανά — δυό σκαρβέ-λια και δεν ξέρω αν έκανε και κα-ινούργιο καπίστρι), τώ βάλαμε με-σού κι' αυτά τώ έξοδα.

Κι' δλα τ' άλλα, μικρά και με-γάλα.

Η προσωπική εργασία, φυσικά, δεν λογαριάστηκε. Γι' αυτή άλλω-στε ήταν ή άμ ιόγιστο.

Κάναμε σούμες. Κι' αφαιρέσαμε τώ έξοδα από τώ έσοδα. Κι' από τώ συν και τώ πλύν γήκε ο άρι-θμός:

— 3.832,5.

Μάλιστα! Τώ καθαρό εισόδημα όλοχρονις τής φαμίλιας όλόκληρης, πούταν ο πατέρας, ή μάνα κι' ή αδελφή, με προσωπική εργασία και τών τριών ήταν αυτό! Δραχ. 3.832,5!

Και αυτό, διαιρούμενο με τώ τρία (άτομα) και με τώ 365 (μέ-ρες τού χρόνου) μās δίνει 3,5 δρα-χμές τή μέρα!

Άπίστευτο κι' όμως αληθινό! Ούτε πού τώχε λογαριάσει, ού-τε πού τώχε σκεφτή, ούτε πού τώ-χε φανταστή καν ποτέ του ο μα-καρίτης ο πατέρας. Έμεινε κατά-πληκτος.

Έπειδή υποθέσαμε λάθος κι' έ-πειδή ο πατέρας άπαισιόδοξος απ' τή φύση τόν έκανε εκτιμήσεις πε-σιμιστικές κι' υπολογισμούς πάν-τα πρós τώ κάτω, κάναμε δευτε-ρους λογαριασμούς με άισιοδοξώ-τερες εκτιμήσεις και περισσότερο άπλόχερες αξιολογήσεις και κοστο-λογήσεις.

Τώ άποτέλεσμα όμως δεν άλλα-ξε! Τώ ήμερήσιο άτομο έλλογι-μα άνέθηκε στίς 4 δραχμές

— Και πέντε νάναι, τί είν' ο κάδουρας, τί είν' τώ ζουμί του, είπε ο πατέρας, συμπερασματικά με θλίψη!

Έχω άκόμη, ως τώ σήμερα, τήν κακή αίσθηση, πώς με τώ νά γίνω αίτιος νά συνειδητοποιήση ο πατέ-

ρας μου τώ μέγεθος τής φτώχιας του, τόν πίκρανα, άθελά μου δέ-βαια, πολύ!

Βαρεία σιωπή έπεσε ανάμεσά μας κι' ένα άδίσiderο κι' άπροσδιό-ριστο συναίσθημα άπογοήτευσης πλάκωσε τήν ψυχή μέσα μας!

Γύρισα κι' αγνάντευα κάτω τώ χωριό. Η θέα τού άλλωζε χροιά! Τώ σπίτι τού μου φάνηκε μικρά κι' άσχημα. Οι δρόμοι τόν στε-νοί. Οι ράχες τού άπέναντι άγριες κι' ή δλástησή του λίγη. Τώ χρώ-μα τού άχνό και ξεθωρό! Τ' άπο-καρδιωτικό συναίσθημα πού γέννη-σε ή άπίθανη διαπίστωση, τώ χρω-μάτισε δλα άχαμνά κι' άσχημα. Σμίκρυνε τής διαστάσεις του, μεί-ωσε τήν όμορφιά του, κατάκτησε μέσα μου τή γοητεία του!

Άλλά αυτό για λίγο. Μοναχά για μιά μοναδική στιγμή!

Ο πατέρας έπανήλθε, σαν νά γύριζε τή σκέψη τού απ' τώ πολύ παλαιά:

— Έτσι ήταν πάντα. Γι' αυτό πέρναμε, από άνέκαθεν, τώ μάτια μας και φεύγαμε στα ξένα!

— Γυρίζαμε όμως δλοι και πι-στεύω πώς πάντα θά γυρίζουμε, είπα.

Οι παλαιόι ναί. είπε ο πα-τέρας. Δεν ξεκόδεσαι εύκολα απ' τήν αίλα σου. Έμεις γυρίζαμε. 'Η-ταν άλλώς τότε. Έσείς τώρα θάρ-χεστε μονασφίρηδες, ώσπου νά τώ κλείσουμε κι' έμεις (τώ μάτια). Δεν γίνεται προκοπή εδώ!

Κι' όμως τώ χωριό — κι' μ' ό-λη τή φτώχια του — έχει κάτι πού τραβάει, ξανάπα.

— Μού θυμίζει, άπάντησε ο πα-τέρας, τώ μακαρίτη τώ Μάνθο Στρατινιώτη, ή ζωή και τώ αύριο τής 'Ελλάδος και οι έθελονταί τής Στρατινιώτης σάς ύπόσχονται ένα πανηγύρι γεμάτο άγάπη, συγ-κίνηση και ξεφάντωμα.

Άπευθύνουμε παράκληση και

— Τί νά κάνουμε όμως; 'Ε-δω δρεθήκαμε κι' εδώ θά μείνου-με. Δεν μπορούσαμε νά ξεκολλή-σουμε, θλίπεις απ' τούτο τώ χώ-μα. Έσείς μπορεί νά ήγτε καλλί-τερες μέρες...

Και σκέπτομαι τώρα κι' άναρω-τιέμαι:

Είναι καλλίτερες οι δικές μας μέρες άραγε; 'Η μήπως λύσαμε μόνον όρισμένα άπλά προβλήμα-τά — χορτάσαμε τώ ψωμί κι' ά-ποκτήσαμε μπόλικο νερό — και δρεθήκαμε μπροστά σ' άλλα — χάσαμε τόν 'Ηλιο και στερηθήκα-με τ' όξυγόνο! — περισσότερο ούσιώδη και σοδαρά;

Γίναμε πολιτισμένοι άποχτών-τας προβληματισμούς και άγχη, σ' άπαλλοτρίωση τής φυσικής ά-πλότητας και βεγονιασias μας;

ΒΑΣ. ΠΛΟΣΚΑΣ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΑΝΤΑΖΗΣ
Άγχιόλιαν — Μιγανιάς
Γραφείο: Άρτιόπολη 18, Τηλ. 740.458
ΑΘΗΝΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΠΑΝΤΑΖΗΣ
Χειρουργός 'Οδοντίατρος
ΔΕΚΕΤΑΙ
1—2 & 3—4 μ.μ.
και επί ανανεώσιμ
Όσοι Γ' Σεπτεμβρίου 54
Α' όροφο — Τηλ. 823.100

Εργαστήριο
Σταλές ελαιοπίπης
Χρ. Μεντής — Εδύ, Νάμης
Βασ. Σοφίας 88
Έκτελεστική Παροργιστική
Γενική — Βασιλειώδη
Γράμα
Τηλ.: 97.17.946 — 97.19.585
Πόλεως Χανδράς — Αθήνα

ΝΙΚΟΣ Ε. ΧΑΛΔΑΝΟΣ
Μαθητ. — Χειρουργός
Γναθοχειρουργός
Μέλος Πανεπιστημίου
Ελάτος 2—4 μ.μ. και 5—8 μ.μ.
Είς τώ τμήμα του
Πατρ. Μοναχ. 189 Θεσσαλον.
Τηλ. 740.712

ΜΑΡΙΑ Β. ΟΝΟΦΡΕΙΟΥ
Άρτιόπολη Μιγανιάς Ε.Μ.Π.
Εδύοις 70 — Κιμήλη
Τηλ. 8217.728

ΕΠΙΠΛΑΣΤΕΙΕΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΤΙΤΗ Γ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ
Άντ. Θεωρητ. 42 & Μουσική 44 — Πειραιάς
Τηλ. Κωτ. 4521.775 — Οίκ. 4516.355
Τραπεζοκαρτα, Κρεβατοκάμαρα, Σαλόνια, Βι-
βλιοθήκες, Καπνοστάσια, Κρεβάτι — Κουζινας
Κρεβάτι — Πολυθρόνα κλπ.
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑΙΑ ΠΑΡΩΜΗΣ

Στρατινιτωιώτικες δραστηριότητες

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ τής 1ης σελ.)
άνακατασκευάσουμε τήν 'Εκκλη-
σία, ένα παλαιό σκολό τής 'Αδελ-
φότητας. Θά γυρίσουμε διάφορες
τοποθεσίες, θά δούμε και τής πο-
λεμίστρες, πού έγραψαν τώ έπος

πρόκληση πρós όλους τούς Στρα-
τινιτωιώτας και τούς πάμπολλους
φίλους τού χωριού μας όπως μη
λείψη κανείς από τήν ώραιότητα
και ώφελημότητα αυτή έκδήλωση.
'Η παρουσία σας θά μās ένι-

Από τού Γκαμπίτσι πάρθηκε ή φωτογραφία. Φαίνεται και τώ Πη-
γάδι τού Μέγα.

40—41. Θά αγναντέψουμε τή
οκλαδωμένη μας άδελφή Βόρειο
'Ηπειρο έως τώ 'Αργυρόκαστρο
και τόν κάμπο τής Δερρόπολης. Έ-
πιστροφή στή χωριά και τώ άπό-
γευμα με τούς σκοπούς τού εξε-
νητημένου μας Πουλιού και μοι-
ρολόι ξεκινάμε για 'Αθήνα.

Η 'Αδελφότητα, τώ νεαία τής
Στρατινιώτης, ή ζωή και τώ αύριο
τής 'Ελλάδος και οι έθελονταί
τής Στρατινιώτης σάς ύπόσχονται
ένα πανηγύρι γεμάτο άγάπη, συγ-
κίνηση και ξεφάντωμα.

Άπευθύνουμε παράκληση και

οσούη ήθικά για τή συνέχεια τών
αγαθοεργών σκοπών τής 'Αδελ-
φότητας και θά γεμίσω θάρρος, ύ-
περπήφανεα και έλπίδα τούς μονί-
μους κατοίκους τού χωριού μας.

Με άγάπη, άγάπη, άγάπη
'Η 'Αδελφότητα

Αθ. Μαγκώνης, Πρόεδρος
Β. Μπολοβίτης, Γεν. Γραμματέας
Σταύρ. Μαγκώνης, Άντιπρόεδρος
Άχιλ. Κοιτοδς, Ταμίας
Βασ. Δάζος, Σύμβουλος
Φίλιπ. Καραγιάννης, Σύμβουλος
Κώστας Σιαφαρίκας, Σύμβουλος

ΒΑΣΙΛΙΚΙΩΤΙΚΑ

('Ανταπόκρισις)
'Ηρθαν στή χωριό:

Από 'Αθήνα:
Ο κ. Δημ. Ν. Κοιτοίρης, ο κ.
Παντ. Άρτας, ο κ. 'Αθαν. Χ.

Σπόρου μετά τής συζύγου του, ο
κ. Χρήστος Πεκλάρης μετά τής
συζύγου του, ο κ. Απόστ. Καλ-
τοσώνης οικογενειακώς, ο κ. Θω-
μάς Ζαχαρίας με τήν συζύγος του,
ο κ. και ή κ. Σωτ. Διαμάντη, ή
κ. Πολυζώνη Κιούρη με τήν μη-
τέρα της κ. 'Αγαθή Μπέτζιου
και τήν θεία της κ. 'Ιφιγένεια
Μάνθου, ή κ. Βασιλική 'Ηλιού
με τώ παιδί της, ο κ. 'Ιωάν. Κ.
Παπαδόπουλος με τήν οικογένεια
του, ο κ. Μιχ. Χ. Τέφος, ο κ.
Χαραλ. Καρέντζος με τήν συζύ-
γό του, ο κ. Βασ. Κ. Παπαδό-
πουλος με τήν οικογένεια του, ο
κ. Κων. Σ. Σπύρου οικογενεια-
κώς, ο κ. 'Ιωάν. Βέμης με τήν
συζύγος του.

— Ο κ. Γεώργ. Σ. Σπύρου
με τήν συζύγος του και τήν έγγυ-
νή τούς 'Αλεξάνδρα (τού Μπελο-
γιάννη) και ή κ. Βασιλική Χαρ-
παλή με τώ παιδί της, ο κ. Κων.
Βασιλείου με τήν συζύγος του, ο
κ. Λουκάς Γκέτσος, ο κ. Νικ. Κα-
ραμπίνης, ή κ. Ειρήνη Τσαβάλου
(τού Βαγγέλη) Δολιανιώτισσα με
τώ άλλα δυό παιδιά (τόν Νίκο τόν
είχε στείλει με τήν γιαγιά Λενί-
τα), ο κ. Γρηγ. Οικονόμου οικο-
γενειακώς.

Από Δ. Γερμανία: ο κ. Κων.
Αήτος οικογενειακώς και ο κ. Δημ.
Αήτος οικογενειακώς και ο κ. 'Α-
λέξ. Τζόκας οικογενειακώς έπί-
σης ή κ. 'Αλίκη κόρη τού Τέλη
Γόρα με τόν γερμανό συζύγος ης
και τόν γιό της Πετράκη.

Από 'Αγγλία:
'Η Νόνα Μωυσιάδου κυρία
Κιούνολερ τώρα (αν έπασα κα-
λά τήν προφορά τού επηθείου) με
τόν σύζυγό της και τόν γιό τούς
Πώλ έμειναν μιά βδομάδα στή χω-
ριό και έφυγαν ξανά για τήν 'Αν-
γλία.

— Ο κ. 'Ιωάν. Καρέντζος προ-
ήχθη εις Λυκαίραρχη. Εύχόμεθα
και εις άνωτέρα.

— Από Αυστραλία ο κ. Χρ.
Σιούτης οικογενειακώς και ο κ.
'Ιωάν. Σιούτης.

— Από Γιοχάνεσμπουργκ ήρ-
θε στην 'Αθήνα (άκόμα δεν πήγε
στή χωριό) ο κ. 'Ιωάν. Χατζής.

Έγιναν στή χωριό τώ βαφτίσια
τού γιου τού κ. Ζώη Κολόκα.
Τώ όνομά του... Σπυριδών. Νά
τούς ζήσει.

Η κ. Ανδρονίκη Παν. Σίμη
έφερε τώ όσα τού συζύγου της
Παναγιώτη κατά επιθυμίαν του έν
ζωή. Επίσης ή κ. Θεοδοσία Περ.
Λάβρου έφερε τώ όσα τού πα-
τέρα της Γεωργίου Σοκαλορίδη,
τού γνωστού μας ως Γιώργου
Τοτάσε.

— Στίς 5 τού μηνός στίς 6 με-
τά τώ γίωμα έπιασε φωτιά τώ δου-
νό τού 'Αϊ-Λιά μας. Τήν είδαν απ'
τώ Μεσιό κι' έτρεξαν μικροί, με-
γάλοι και πρώτοι οι ταξιδιώτες
μας, αλλά ώσπου νά φτάσουν κόν-
τευε νά τήν σβήσει ο Νάσιον - Γρα-
μώζης.

Άνεχώρησαν: Ο κ. Νικ. Τούν-
τας και ή συζύγος του Μαρία,
κόρη τού κ. Κων. Μπαλούκα και
δ γιός τους για τή Λάρισα. Ο
κ. Κωνσταντ. Άντ. Ζιγώας οικο-
γενειακώς δι' 'Ελευσίνα. Δι' 'Α-
θήνας ο κ. Χαρλ. Έβρακος με-
τά τής συζύγου του.

Άνεχώρησαν για 'Αθήνα ο κ.
'Ηλ. Κιόσης οικογενειακώς και ο
κ. Χαραλ. Καρέντζος με τήν σύ-
ζυγό του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΙΝΤΑΣ

Πέθανε και ο συμπαθής μας
Βασιλός. Όλο τώ χωριό τόν συ-
νέδωσε ως τόν 'Αϊ - Νικόλα και
ο Πρόεδρος τής Κοινότητας 'Αη-
δοκχωριού κ. Γ. Μπόνης στόν
επικήδειο είπε πολλά για τόν
συμπεριεστη τόν τόν έξεχαστο
ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΙΝΤΑ. Είχε έρθει
από τήν Γερμανία ή κόρη του Βα-
σιλεία με τώ γερμανό συζύγος της
και τήν κόρη της για νά δούν τόν
πατέρα πού ήταν άρρωστος, άλ-
λά δεν ήταν στήν κηδεία του, ή-
ταν όμως τ' άλλα του τώ παιδιά
και τή έγγονία κι' ο Βασιλός, ο
Νίκος κι' ο Σπύρος απ' τήν 'Α-
θήνα.

